

(Ἑρώτ.) Ἡ καὶ ἂν ἔχουν καὶ ἄσπρα καὶ τὰ δουλεύουν ἀντάμα, ὁ ἓνας ἔχασε καὶ ὁ ἄλλος ὄχι· ἢ ζημία κοινὴ εἶναι ἢ ὄχι;

(Ἀπόκρ.) Ἐὰν ἔχουν συμφωνίαν, διάφορον καὶ ζημίαν εἰς τὸ μέσον. Εἰ δέ, καθ' ἓνας ὅ,τι κάμνη διὰ λόγου του, δὲν ἀνακατώνεται οὔτε ἢ ζημία, οὔτε τὸ διάφορον εἰς τὴν μέσην.

6. Ἑρώτ. Ἐνας πατέρας εἶχε παιδιὰ τρία ἢ καὶ τέσσαρα, ἀπέθανε· τὰ τρία εἶναι ἀνήλικα, ὁ ἓνας εἶναι ἡλικίας, ἐπῆρε τὰ πράγματα τὰ πατρικά τους εἰς τὰ χέρια του, ζῇ καὶ ἡ μάνα τους, τὰ ἐπραγματεύθη, ἔχασε τὰ ἥμισυ καὶ περισσότερα, ἢ τὰ ἐχάλασε καὶ κακῶς· αὐξήνα τὰ ἀδέλφια του· ὅ,τι ἔκαμε εἶναι καλὰ καμωμένα; ἢ ἐμποροῦν νὰ τοῦ εἰποῦν, ἡμεῖς ζητοῦμεν τὰ ὅσα ἄφηκεν ὁ πατέρας μας, ἐσὺ ἄς μὴν τὰ ἐχάλαες. Ἡ πάλιν, ἂν ἐκέρδεσεν, ἐμπορεῖ (νὰ εἰπῇ) ἐκεῖνος, τὰ πατρικά μας ἰδοὺ ὅπου εὐρίσκονται· τὰ ἄλλα τὰ ἐκοπίασα ἐγώ, σώνει ὅπου σὰς ἀνέθρεψα σὰν πατέρας καὶ δὲν ἀχάσατε καὶ τίποτε ἀπὸ τὰ πατρικά μας. Τοῦ τυχαίνει νὰ πάρῃ τίποτε παράνου διὰ τοὺς κόπους του, μία διάκρισις;

Ἀπόκρ. Ὅταν ἐπῆρε τὰ πατρικά χρήματα, ἂν ἔκαμε συμφωνίαν μὲ τὴν μητέρα τους, μὲ συγγενεῖς, μὲ ἀρχιερεῖς ἢ νὰ τὰ δουλεύῃ μὲ τόκον ἢ συντροφικὰ καὶ νὰ εὐγάνῃ τόσον διὰ τὸν κόπον του, ἢ ἂν χαθοῦν νὰ εἶναι καλὰ χαμένα, εἰ δὲ τὰ ἐπῆρεν ἀδιορίστως, ὅσα ἐχάθηκαν, τὰ ἀποσώνει καὶ λογαριάζει καὶ τὴν τροφήν· εἰ δὲ ἐκέρδισε, πέρνει καὶ αὐτὸς τὸ μισὸν καὶ τὸ ἄλλο μισὸν τὰ ἀδέλφια του καὶ λογαριάζει καὶ τὴν τροφήν.

(Αἱ ὑπ' ἀριθ. 7-21 ἐρωτήσεις εἶναι ἄνευ ἀπαντήσεως· ἐξ αὐτῶν ὅμως εἶναι ἐνδιαφέρουσαι αἱ κάτωθι ἐρωτήσεις, ὡς μνημονεύουσαι ἔθιμον).

14. Ἑρώτ. Ἐμπορεῖ νὰ ζητᾷ ἢ γυναικα ἢ ὁ ἄνδρας τετραμόριον τὸ ζῶν μέρος ἢ μόνον τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου; καὶ πῶς ἐξηγεῖται αὐτὸ τὸ τετραμόριον; Εἰς τὴν γυναικα εἶναι τετραμόριον ἢ καὶ εἰς τὸν ἄνδρα;

(Ἑρώτ.). Εἰς ἡμᾶς πρὸ γάμου δωρεά, ὅταν ὁ ἄνδρας δὲν ἔχει ἐδικὰ του, δανείζεται καὶ τὰ στέλνει τὸ σάββατον εἰς τὸ σινί, καὶ τῆς νύμφης τὸ γένος τὰ ξετιμᾷ· καὶ ἂν ἔλθῃ θάνατος τοῦ ἀνδρός, τὰ ζητᾷ καινούρια ἢ γυναικα ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ ἀνδρός της· στέκει καλὰ; Εἰ δὲ καὶ τῆς πέ(μ)πει πάλιν ροῦχα τὸ σάββατον πρὸ γάμου δωρεά, καὶ τὰ χαλάσει εἰς τὸν ἄνδρα της, πάλιν ἂν ἔλθῃ θάνατος τοῦ ἀνδρός της, καινούρια τὰ ζητᾷ;

15. Ἑρώτ. Εἰς ἡμᾶς μόνον μὲ τὸ προικοσύμφωνον αἱ γυναῖκες κυβερνοῦνται ἐκπαλαί, λέγοντας ἢ κοινότης, ὁ ἄνδρας τὸ ἔστρεξε ἐκεῖνο τὸ προικοσύμφωνον, ἄς τὰ πληρώσῃ, ἢ ἄς ἔγραφε τί ἐπῆρε καὶ τί δὲν ἐπῆρε εἰς τὸ προικοσύμφωνον, ὅσα καὶ ἂν ἐχάλασεν εἰς τὸν ἄνδρα της, τὰ πέρνει ἢ γυναικα, τὰ προικῶα της τὰ ἔχει εἰς τὰ χέρια της, ὁ ἄνδρας της δὲν ἠξεύρει τίποτε, ἂν αὐτὴ θελήσῃ νὰ τὰ δώκῃ διὰ τὴν ψυχὴν της, ἢ νὰ τὰ χαρίσῃ ἐδικῶν της, ἢ νὰ τὰ χαλάσῃ καὶ κακῶς, ἢ καὶ νὰ ἐχάθηκαν, νὰ τὸν ἐβάλουν εἰς ἀφορισμὸν πῶς αὐτὸς δὲν τὰ ἐχάλασεν, ἢ μόνον νὰ τὰ πληρώσῃ; Αὐτὸν εὐρίσκουν αὐξήσις (ἢ) ἐλάττωσις τῷ ἀνδρί, καὶ ὄχι ἄλλο· ἀδικία εἶναι εἰς ἐκεῖνον, εἰ μόνον ἦτον καὶ ξένα καὶ ἐκείνη μὲ τὸν καιρὸν τὰ ἔδωκεν ὀπίσω...».

133

1647. Προικοσύμφωνον ἐν χωρίῳ Μαντζαβινᾶτα Κεφαλληνίας, ἐν 298, σ. 391-392.

«... καὶ ἀγροικιέται διὰ πατρικά καὶ μητρικά καὶ καθολικὴ τῆς ἀδελφομοῖρι...».

